

Publicerad 2007-06-18 00:35 av Moltie

Ingen bryr sig om alla barnen nuförtiden.

Herr anorexia är så välkommen

Nu är klockan överslagen och sönderslagen
i bitar

alla kugghjul och visare ligger splittrade

på golvet hela världen

får bitarna djupt in i sina fötter

så det ger infektioner och

malaria med feberrosor på varje kind

det är så charmigt att vara helt sjuk

och vara

mörk i ögonvrån och gråta salt och socker

blandat

Alla poppare blir emo i varje

gathörn

river handlederna sönder och samman med

naglar för nu har rakblad

och glasskärvor blivit så

mainstream det smakar järn på

deras tungor

du luktar socker i mitt blod och jag

sväljer och jag kräks upp

allt fett och alla

endorfiner

Du har fingrarna i halsen i min hals

och mot min puls

vi leker dockor som du färgkodar

du bryter allas fötter och vi som bara ville passa in

och offra våra lungor för

din skull

att fortsätta gå med dina

andetag vid vår sida

Och alla poppare är emo nu

allt tyg har blivit svart som du stal

färgen från i

återslutningsbara kassar

målar ögon svarta som inte svartnar

tillräckligt fort för dig och alla
principer och allt
blod som inte koagulerar och får
flickorna att kräkas alla kilon
som du inte lyckas stjäla
och alla leenden från läppar som inte
passar alla gathörn alla avsvimmade
kroppar
medvetlösa sinnen som förstörs mellan
dina fingrar

vi är bara marionetter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Moltie med Poeter.se id #6900 innehar upphovsrätten